

Nagajive muhe so brenčale po sobi, in od bolnikove postelje se je čulo pritajeno hrčanje.

Leopoldina je sedela na nizkem stolcu poleg postelje ter čitala bolnemu očetu poglavje iz mašne knjige.

Bolni Urban je požiral hčerine besede — v njegovi duši se je vzbujala misel na smrt. Upalo njegovo obličje je topo zrlo po sobi, pogled mu je obstal na Dragotinovi sliki, ki je visela na steni. Bridek nasmeh mu je nakrožil ustni, in s polglasnim šepetom je vztrepetal:

„Dragotin, mili moj sin, kmalu te objamem — kmalu, kmalu! Minka, kje si, pridi sem!“

„Oče, umirite se, Minka pride takoj; ima nekaj opravka zunaj“, mu odvrne Leopoldina.

Urban se je utrudil; nagnil je glavo ter skušal zaspati ... Trepalnice so se mu sicer zaprle, a spanec ga ni hotel objeti. In zazdelo se mu je, da vidi Dragotina. Njegova podoba ga je spremljala zadnje dni neprestano, vsaka misel se je oklepala njega, njegovega milega Dragotina ...

In stezal mu je roki, kažoč mu pred prestol Najvišjega. Blagoslavljal je svojega dobrega očeta, ki je skrbel zanj, dokler mu ga ni ugrabila kruta smrt. — V omotici odpre trudne oči ...

Leopoldina sloni ob njem, krčevito oklenjena njegovih koščenih rok, ihtea — brez tolažbe ...

„Dragotin — Poldi — Mi ...“

„Oče, naš ljubljeni oče, ne zapustite svojih otrok samih na svetu!“

Bolnik se zamisli ...

Sedaj gre ... Poslednjo tolažbo mu nese njegov sin Dragotin v zakramentu presv. Rešnjega Telesa ...

Kako se sveti njegov obraz sreče — blaženosti —!

„Minka, Minka hiti! Oče umirajo!“

Zadovoljno smehljajoč leži na postelji — neobuden. Leopoldina ihti in stiska mrzle roke svojemu očetu, kakor bi ga hotela priklicati nazaj v življenje ... Duša dobrega starca pa biva pri svojem Dragotinu ... Srečni oče, ubogi hčerki!

V samoti.

Srce moje, srce moje,

Kaj molčiš?

Mar nad svetom, mar nad sabo

Se groziš?

To in to so nama rekli:

Ti boš grob,

Jaz bom svojih nad in upov

Grobokop ...

In — grobar sem, prav imajo,

Nevedé,

Toda vate mir sem vložil,

Grob — srce!

Krij mi skrbno srce moje

Biser ta;

Dolgo, veš, sva ga iskala

Križ sveta ...!

Rado Kósar.

